

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Stratagema mulieris Belgicæ, quæ maritum vino sepultum linteo inuoluit
velut mortuum ac tumulandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Labore fessis & metu phantastico,
 Maligna tandem vina decoxit sopor,
 Cerebri quieuit æquor, & fluctus meri:
 Rediit tæremis in domum, & nautæ ad suos.
 „ Humana mens, mentis supernæ portio,
 „ Sic ire præceptis in voraginem potes?
 „ Sic esse demens, esse dementissima?

*Stratagema mulieris Belgicæ, quæ maritum
 vino sepultum linteo inuoluit velut mor-
 tuum ac tumulandum.*

Ex relatis viri probi.

CAutum & venustum callidæ, nec audium
 Mulieris audi Belgicæ stratagema.
 Erat huic maritus improbissimus potor,
 (Ab orbe nato si fuit) dies totos
 Profundiorum municeps popinarum,
 Et integrarum noctium terebrator,
 Exhaustis cantharis culullisque:
 Renuntiari potuit optimo iure
 Biberius Imperator, aut Mero Consul.
 Crumena nummis si fuisset exsucca,
 Et nactus esset hospitam Charontæam,
 Tabernâ abibat oblitus probè probris,
 Expalliatu sæpè & exgaleritus.
 Dicamne paucis? destitutus à mente,
 (Quam vina fòrs adusta, fòrs potens zythum
 Cerebra visens delicata, turbarat)
 Domum redibat, (si redire sit, passu
 Labi & relabi quolibet) luto bello

F 5

Fre-

Frequenter aures delibutus ad summas:
 Vtrimque muris hinc & hinc repercussus,
 Subinde muros vulnerabat impactu.
 Sed quid domi? & quid nō domi? hic dabat pessum,
 Quidquid familiæ fortè, quidquid vxoris
 Habere potuit obuium: nihil tutum.
 Væ lancibusque, sedibusque, mensisque.
 Miseranda proles, verberum metu pressa,
 Frequens profundo delitebat in furno.

Quid faceret vxor? obsecrauerat, flerat,
 Iurgata fuerat, inuolarat in barbam,
 Nil lacrymæ olli, nil preces, nihil diræ,
 Nil profuere iurgia & graues iræ.

Nimis hunc tenaci Bacchus alligat visco,
 Et combibonum nodus, inscius rumpi.
 Contusa quoties illa mole pugnorum,
 Oculis & ore liuida, exos, elumbis,
 Vlulansque medium prouocarat in vicum,
 Opemque ciues, clamitans, opem ciues?

Quid faceret? audax comminiscitur factum.
 Lecto iacebat ille sesquisopitus,
 Quem nec tonitrua suscitare millena,
 Vix ipse posset orbis axe dilapsus.
 Sensim illa vinclis ebrias manus stringit,
 Et corpus amicit linteo sepulchrali,
 Lenteque nudum voluit in pauimentum:
 Et hinc & inde stare funebris lampas,
 Et ille somnos ducere, & graues ronchos.
 Tum derepentè concit ipsa vicinas,
 O conuolate, conuolate. Quid rerum est?
 Deinde crocodili lacrymis gemens fictum,
 Oculos, saliuâ lubricando, rubricans,

Dat verba grandi semirupta ploratu:

- » Heu mi marite, mi marite, vitales
 » Nec opinus auras morte tam citâ linquis?
 Nildum moueri noster, ast humo nudâ
 Velut in cubili conquiescit absorptus.
 Rursum ergo validos vxor inchoat planctus,
 » O mi marite! ô! Audit, & graues sensim
 Recludit oculos, perque linteum lucem
 Videns malignam, brachia & pedes sentit
 Densâ reuinctos compede & graui nodo.
 Quid cogitasse cogitatis hoc viuum
 Cadauer? ipsum panè mortuum è viuo,
 Angor stupori mixtus, horror angori,
 Fecere. Trepidat se mouere tantillum,
 Sed tacitus audit coniugis suæ luctum.
 » Siccine maritus (inquebat) inferno
 » Deuotus igni est, atque raptus in pœnas,
 » Quas grex nefandus tolerat ebriosorum,
 » Interminatas, horridas, Auernales?
 » O si vel hilum pœnitentiæ morti
 » Vnum præisset, vnicumque Peccaui!
 » Et non meraco ter sepultus in vino,
 » E vino in Orcum demigrasset æternum?
 Hæc audiebat & stupebat immotus
 Miser: at susurro semimortuo tandem
 Succlamat, Vxor. Fingit illa terreri:
 » Papæ, reclamatione, ô marite mi, viuis?
 » Viuo, inquit, atri è faucibus redux lethi.
 » Reduxne lethi faucibus, redux orco,
 » O mi anime, pergit illa, redditus vitæ,
 » Qui modò fuisti mortuissimus, purum
 » Putum cadauer, moxque moxque humo dandum?

Per ille rimas linteas sono cæco,
 » Bona vxor, inquit, expedi, expedi vincla.
 Vix vincla mulier explicarat, actutum
 Ad astra palmas ille subrigens, votum
 Ter & ter altum vouit, omne per vitam
 Instar mephitis execrariet vinum,
 Instarque mortis ostium Tabernarum,
 (Ridebat vxor in sinu) & probus vitâ,
 Mori que timidus vixit, & stetit voto,
 Adeoque posthac siccus, vt cui venter
 Sesquipede longus, latus, altus extabat,
 Fieret deinceps stramen & merus iuncus.
 Istam lepôris ingenique mercedem
 Mulier recepit, perque pharmacum solers
 Nouam maritus indolem, novos mores.

*Philippus Bonus pauperem seniculum
 ebrium diei vnus principem creat, &
 pauperem recreat.*

Ex Ponti Heutheri lib. 4. Rer. Fland.

A Mœniorem fabulam suis dedit
 Brugis, oculo latoris Flandriæ,
 Philippus olim Belgici Princeps soli:
 Benigna fama nomen indidit Bonus.
 Cœnatus ibat cum suis inambulans
 Fors conticinio noctis. En medio foro
 Pauper seniculus cernitur iacens humi,
 Altumque stertens, qui que, dum somno graue
 Cerebrum labascit, fronte tellurem ferit.
 Hic de popinis in popinas influens

Adcò